

**МІНІСТЕРСТВО ВНУТРІШНІХ СПРАВ УКРАЇНИ
ОДЕСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ВНУТРІШНІХ СПРАВ**

Кафедра цивільно-правових дисциплін

**ЛЬВІВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ВНУТРІШНІХ СПРАВ**

**Кафедра цивільного права та процесу
Кафедра цивільно-правових дисциплін**

**ПРОБЛЕМНІ ПИТАННЯ ПРАВООХОРОННОЇ
ТА ПРАВОЗАХИСНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В
КОНТЕКСТІ ЄВРОІНТЕГРАЦІЙНИХ
ТЕНДЕНЦІЙ**

27 березня 2020 р.

ОДЕСА

Рекомендовано до друку кафедрою цивільно-правових дисциплін
Одеського державного університету внутрішніх справ
(протокол № 12 від 29.04.2020 року)

Упорядник:

Церковна О. В. – кандидат юридичних наук, доцент, доцент кафедри
цивільно-правових дисциплін Одеського державного університету
внутрішніх справ

Редколегія:

Маковій В. П. – кандидат юридичних наук, доцент, завідувач кафедри
цивільно-правових дисциплін Одеського державного університету
внутрішніх справ;

Мамедов Р. Ю. – доктор філософії по праву, доцент, доцент кафедри
цивільного права Академії поліції МВС Азербайджанської республіки;

Дутко А. О. – кандидат юридичних наук, доцент, доцент кафедри
цивільно-правових дисциплін Львівського державного університету
внутрішніх справ.

П43 **Проблемні** питання правоохоронної та правозахисної
діяльності в контексті євроінтеграційних тенденцій : матеріали
міжнародної курсантсько-студентської наук.-практ. конф., м.
Одеса, 27 березня 2020 р. / редкол. В. П. Маковій, та ін. —
Одеса, ОДУВС, 2020. — 346 с.

Збірник містить матеріали доповідей Міжнародної курсантсько-
студентської науково-практичної конференції “Проблемні питання
правоохоронної та правозахисної діяльності в контексті
євроінтеграційних тенденцій” (Одеса, 27 березня 2020 р.).

Збірник може бути використаний перемінним складом юридичних
закладів освіти, науковцями, практичними працівниками в
правоохоронній та правозахисній діяльності.

Дацик К.І., здобуач вищої освіти Одеського державного університету внутрішніх справ

Науковий керівник: **Гоштинар С.Л.**, к.ю.н. доцент кафедри трудового, земельного та господарського права Одеського державного університету внутрішніх справ

ОСОБЛИВОСТІ ПРАЦЕВЛАШТУВАННЯ ТА ЗАЙНЯТІСТЬ ОСІБ З ІНВАЛІДНІСТЮ

В Україні права особи з інвалідністю брати участь у житті суспільства та захищати їх інтереси закріплені у ряді законодавчих та нормативно-правових актів. Вони спрямовані на створення рівних можливостей з іншими громадянами у здійсненні громадянських, політичних та інших конституційних прав і свобод. У Конституції України права та свободи людей з обмеженими можливостями не обумовлюються окремо, а надаються їм усім громадянам України, тим самим підкреслюючи їх рівність.

В Україні за останні роки зросла кількість людей з обмеженими можливостями. Проблема полягає в тому, що із загальної кількості осіб з інвалідністю майже половина працездатного віку та потребують реабілітації та подальшої зайнятості.

Відповідно до законодавства України, особа з інвалідністю - це людина з постійним порушенням функцій організму, спричиненим захворюванням, наслідком травм або з дефектами, що призводить до обмеження нормального життя людини, необхідність соціальної допомоги та посиленого догляду. Держава-учасниця вживає відповідних заходів для захисту своїх статутних прав.

Згідно із Законом України «Про основи соціальної захищеності осіб з інвалідністю в Україні» статті 18 «Забезпечення прав осіб з інвалідністю на працевлаштування та оплачувану роботу, в тому числі з умовою про виконання роботи вдома, здійснюється шляхом їх безпосереднього звернення до підприємств, установ, організацій чи до державної служби зайнятості. Підбір робочого місця здійснюється переважно на підприємстві, де настала інвалідність, з урахуванням побажань особи з інвалідністю, наявних у неї професійних навичок і знань, а також рекомендацій медико-соціальної експертизи» [2].

Робоче місце особи з інвалідністю - місце або виробнича ділянка постійного або тимчасового знаходження особи у процесі трудової діяльності на підприємствах, в установах і організаціях. Відповідно до статті 4 вказаного Закону, соціальний захист осіб з інвалідністю є складовою діяльності держави щодо забезпечення прав і можливостей осіб з інвалідністю нарівні з іншими громадянами та полягає у наданні пенсії, державної допомоги, компенсаційних та інших виплат, пільг, соціальних послуг, здійсненні реабілітаційних заходів, встановленні опіки (піклування) або забезпеченні стороннього догляду.

Пільги особам з інвалідністю надаються на підставі посвідчення, яке підтверджує відповідний статус, пенсійного посвідчення чи посвідчення, що підтверджує призначення соціальної допомоги відповідно до законів України "Про державну соціальну допомогу особам з інвалідністю з дитинства та дітям з інвалідністю", "Про державну соціальну допомогу особам, які не мають права на пенсію, та особам з інвалідністю", в яких зазначено групу та причину інвалідності (для повнолітніх осіб), категорію "дитина з інвалідністю" (для дітей), а також у відповідних випадках вказано їх основні нозологічні форми захворювань (по зору, слуху та з ураженням опорно-рухового апарату). Особам з інвалідністю, які не мають права на пенсію чи соціальну допомогу відповідно до законів України "Про державну соціальну допомогу особам з інвалідністю з дитинства та дітям з інвалідністю", "Про державну соціальну допомогу особам, які не мають права на пенсію, та особам з інвалідністю", пільги надаються на підставі довідки, що безоплатно видається структурними підрозділами соціального захисту населення районних, районних у містах Києві та Севастополі державних адміністрацій, виконавчими органами міських рад за місцем проживання, в якій зазначаються прізвище, ім'я, по батькові, група та причина інвалідності, а також у відповідних випадках - основні нозологічні форми захворювань (по зору, слуху та з ураженням опорно-рухового апарату) [1,с.22-23].

Порядок видачі такої довідки та її форма затверджуються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері соціального захисту населення [2].

В Україні, як і в багатьох інших країнах, де реалізується політика соціальної підтримки людей з обмеженими можливостями, кількість робочих місць для працевлаштування людей з інвалідністю є законом. .

Працевлаштування людей з обмеженими можливостями внаслідок психічного розладу в межах визначених стандартів. Роботодавці самостійно працевлаштовують осіб з інвалідністю за кількістю робочих місць для їх працевлаштування. У той же час Державна служба

зайнятості сприяє працевлаштуванню осіб з інвалідністю, зареєстрованих та зареєстрованих як безробітних. Працівники з першою та другою групами інвалідності мають право на оплачувану відпустку 30-денним та 60-денним строком. Залучення осіб з обмеженими можливостями до понаднормової та нічної роботи не дозволяється без їх згоди. Звільнення таких працівників відбувається на загальних засадах.

Також Закон України «Про основи соціальної захищеності осіб з інвалідністю в Україні» гарантує право працювати на підприємствах, в установах, організаціях, а також займатися підприємницькою та іншою роботою, яка не заборонена законом. Стаття 19. «Для підприємств, установ, організацій, у тому числі підприємств, організацій громадських організацій осіб з інвалідністю, фізичних осіб, які використовують найману працю, установлюється норматив робочих місць для працевлаштування осіб з інвалідністю у розмірі чотирьох відсотків середньооблікової чисельності штатних працівників облікового складу за рік, а якщо працює від 8 до 25 осіб, - у кількості одного робочого місця [2].

Підприємства, установи, організації, у тому числі підприємства, організації громадських організацій осіб з інвалідністю, фізичні особи, які використовують найману працю, самостійно розраховують кількість робочих місць для працевлаштування осіб з інвалідністю відповідно до нормативу, встановленого частиною першою цієї статті, і забезпечують працевлаштування осіб з інвалідністю. При розрахунках кількість робочих місць округлюється до цілого значення.

Підприємства, установи, організації, у тому числі підприємства, організації громадських організацій осіб з інвалідністю, фізичні особи, які використовують найману працю, самостійно здійснюють працевлаштування осіб з інвалідністю у рахунок нормативів робочих місць виходячи з вимог статті 18 цього Закону».

Успішне працевлаштування молоді з інвалідністю на підходящу роботу з гідною оплатою праці багато в чому визначається рівнем соціальної компетентності кожної особи. Під соціальною компетентністю слід розуміти соціальні вміння та навички, що є необхідними для успішного розв'язання проблем, які зустрічаються у повсякденному житті і які є необхідними для інтеграції молоді людини з інвалідністю у суспільство. При реалізації заходів, спрямованих на підвищення конкурентоспроможності молодих людей з інвалідністю на ринку праці, необхідно формувати в них вміння та навички подолання соціальної ізоляції, налагодження контактів з оточенням. Зважаючи на недостатній соціальний досвід у частини цих молодих людей, треба навчати їх знаходити своє місце у колективі, вести діалог, аналізувати вчинки інших

людей та відповідно до конкретної ситуації будувати власну поведінку. В процесі профконсультаційних бесід, тренінгів, семінарів, інших заходів спеціалісти центрів зайнятості мають допомогти формуванню і зміцненню у молодих осіб з інвалідністю комунікативних навичок, вміння долати стереотипи, опановувати знання медичних, соціально-психологічних та юридичних аспектів їх власного стану та статусу, розвивати навички впевненої поведінки. [5,с.18-19].

«Закон України про зайнятість населення» закріплює право будь-якої особи на захист від дискримінації при працевлаштуванні.

Зокрема, він забороняє в посадах на посади вказувати вікові чи гендерні обмеження щодо кандидатів та вимагати від кандидатів надання особистої інформації [4] .

Одночасне працевлаштування особи з інвалідністю означає:

- відповідність умов праці корисним здібностям людини, включаючи ті, що стосуються інвалідності;
- відповідність професійно-функціональних якостей, необхідних для успішного виконання роботи, особистим якостям, бажанням та уподобанням інваліда;
- відповідність змісту роботи, що виконується, навчанню та навичкам (освіта, професія, досвід роботи)доступних особам з обмеженими можливостями.

Тип роботи, до якої підходить особа з інвалідністю, може визначатись тим, який тип інвалідності вони мають: психічний, фізичний, сенсорний, психічний розлад або поєднання цих проблем. Однак, коли йдеться про роботу, це менш важливо, ніж знання, вміння та загальні здібності такої людини.

Для успішного працевлаштування осіб з обмеженими можливостями потрібно акцентувати увагу не на загальних медичних висновках, а на інформації, яка безпосередньо відображає працездатність працівника на робочому місці, знання та вміння та особливі умови, необхідні для його ефективної роботи.

Справедливо сказати, що немає двох людей з однаковою функціональною вадою через інвалідність, оскільки значна частина обмежень не є прямим наслідком інвалідності. Однак, щоб людина була успішною, необхідно враховувати всі наявні обмеження. При прийнятті на роботу на конкретну посаду необхідно визначити конкретні обмеження людини. Наприклад, те, що людина не чує, саме по собі нічого не означає. Це лише специфічне обмеження особи з інвалідністю. У той же час людям, яким важко спілкуватися з якихось причин, не слід пропонувати роботу, пов'язану з постійним спілкуванням. У деяких випадках людям доводиться повністю змінити спосіб життя та професії

та здобути нову освіту після здоров'я та втрати працездатності. Особи з обмеженими можливостями також можуть реалізувати себе у своєму бізнесі, бути успішними підприємцями та бізнесменами.

Список літератури:

1. Колєшня Л. Основні напрями розвитку трудової зайнятості осіб з обмеженими можливостями в контексті Плану дій Ради Європи // Україна: аспекти праці. — 2007. — № 4. — С. 22–26.
2. Закон України «Про основи соціальної захищеності осіб з інвалідністю в Україні», від 21.03.1991 року // Відомості Верховної Ради УРСР, - 1991, - № 21, - Ст.252
3. Працевлаштування та зайнятість людей з інвалідністю Довідник для роботодавців // Режим доступа: https://www.ua.undp.org/content/ukraine/uk/home/library/poverty/Manual_Employment_ofPWD_for_employers.html (дата звернення 30.03.2020). — Назва з екрана.
4. Закон України «Про зайнятість населення», від 05.07.2012 року // Відомості Верховної Ради, - 2013, - № 24, - Ст.243.

ЗМІСТ

ПЕРЕДМОВА	3
Авадані Н. І. АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ІНСТИТУТУ ІПОТЕКИ В СУЧАСНІЙ УКРАЇНІ	6
Апетик М.М. ПРОБЛЕМИ ЗАСТОСУВАННЯ У ТРУДОВОМУ ПРАВІ ОЦІНОЧНИХ ПОНЯТЬ	9
Асадова Гюльниса МЕДІАЦІЯ КАК АЛЬТЕРНАТИВНЫЙ СПОСОБ РАЗРЕШЕНИЯ СПОРОВ В АЗЕРБАЙДЖАНСКОЙ РЕСПУБЛИКЕ	11
Безкоровайна О.І. ФОРМИ УЧАСТІ ПРОКУРОРА У ГОСПОДАРСЬКОМУ ПРОЦЕСІ....	13
Беркита Б. ПРАВО ФІЗИЧНОЇ ОСОБИ НА ЖИТТЯ ЯК ОБ'ЄКТ ЦИВІЛЬНО- ПРАВОВОЇ РЕГЛАМЕНТАЦІЇ	17
Бондаренко О.І. ВИЗНАЧЕННЯ ПРАВОВОЇ ПРИРОДИ ДОМЕННОГО ІМ'Я ЗА УКРАЇНСЬКИМ ЗАКОНОДАВСТВОМ	21
Бурбан В.М. АДВОКАТ У ЦИВІЛЬНОМУ ПРОЦЕСІ УКРАЇНИ: ОКРЕМІ ТЕОРЕТИЧНІ СКЛАДОВІ	25
Васильцова О.А. ЗАСТОСУВАННЯ ЗАХОДІВ ПРОЦЕСУАЛЬНОГО ПРИМУСУ В ГОСПОДАРСЬКОМУ ПРОЦЕСІ	29
Велетнюк Н.С. АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ БЕЗРОБІТТЯ В УКРАЇНІ	32

Величко С.В. ОСОБЛИВОСТІ ТА ЕФЕКТИВНІСТЬ МЕДІАЦІЇ У ГОСПОДАРСЬКОМУ ПРОЦЕСІ	35
Власюк Ю.В. РОЛЬ ПРИНЦИПУ ЗАКОННОСТІ У ГОСПОДАРСЬКОМУ ПРОЦЕСІ	38
Гамурар І.О. ТРУДОВА ДІЯЛЬНІСТЬ ПІД ЧАС ДІЇ КАРАНТИННИХ ЗАХОДІВ	40
Гасюк А. ДО ПИТАННЯ ПРО ФОРМУ ДОГОВОРУ ПОЗИКИ	43
Гоменюк І. Р. ОСОБЛИВОСТІ ДОГОВОРУ МІНИ ЯК ПІДСТАВА ВИНИКНЕННЯ ТА ПРИПИНЕННЯ КОРПОРАТИВНИХ ПРАВ	47
Гончарук К.А. ПОЗОВ У СУДОВОМУ ГОСПОДАРСЬКОМУ ПРОЦЕСІ	52
Гришук К. С. ПРАВОВА ПРИРОДА ДОГОВОРУ УПРАВЛІННЯ МАЙНОМ	55
Громова А.С. ПРАВОВОЕ РЕГУЛИРОВАНИЕ ПРИВЛЕЧЕНИЯ ИНОСТРАННОЙ РАБОЧЕЙ СИЛЫ В РЕСПУБЛИКУ КАЗАХСТАН	57
Дацюк К.І. ОСОБЛИВОСТІ ПРАЦЕВЛАШТУВАННЯ ТА ЗАЙНЯТІСТЬ ОСІБ З ІНВАЛІДНІСТЮ	62
Демченко Є. О. РЕЧОВІ ДОКАЗИ В ДОКТРИНІ ПРОЦЕСУАЛЬНОГО ПРАВА	66
Джейидли Нильгуль Эльшан кызы НЕКОТОРЫЕ ВОПРОСЫ О ПРЕДУПРЕЖДЕНИИ СВИДЕТЕЛЯ ОБ ОТВЕТСТВЕННОСТИ ЗА ОТКАЗ ОТ ДАЧИ ПОКАЗАНИЙ И ЗА ДАЧУ ЗАВЕДОМО ЛОЖНЫХ ПОКАЗАНИЙ В ГРАЖДАНСКОМ ПРОЦЕССЕ: СРАВНИТЕЛЬНО-ПРАВОВОЙ АНАЛИЗ	69

Дзюба Н.О. ВПРОВАДЖЕННЯ ІНСТИТУТУ МЕДІАЦІЇ В УКРАЇНІ	72
Дзюма В.І. ПОРЯДОК ВІДКРИТТЯ ПРОВАДЖЕННЯ ТА ПІДГОТОВКА ДО СУДОВОГО РОЗГЛЯДУ СПРАВ ПРО ОСКАРЖЕННЯ РІШЕННЯ ТРЕТЕЙСЬКИХ СУДІВ У ПОРЯДКУ ЦИВІЛЬНОГО СУДОЧИНСТВА	76
Довгань А. С. ОБМЕЖЕННЯ ПРАВА НА КАСАЦІЙНЕ ОСКАРЖЕННЯ В АСПЕКТІ НОВЕЛ ЦИВІЛЬНОГО ПРОЦЕСУАЛЬНОГО ЗАКОНОДАВСТВА	80
Дужак О.В., Скуменко А.О. УКРАЇНА І ЄВРОПА: КУЛЬТУРНІ ЗВ'ЯЗКИ ТА ВЗАЄМОДІЯ	84
Жук Ю.В. ПРОБЛЕМНІ ПИТАННЯ СПАДКУВАННЯ ЗА ЗАПОВІТОМ	88
Заволокіна В.А. ДЕФІЦИТ ПИТНОЇ ВОДИ В СВІТІ	90
Зуброва В.М., Седельнікова І.В. КЛАСИФІКАЦІЯ ДОГОВІРНИХ ЗОБОВ'ЯЗАНЬ З НАДАННЯ ОХОРОННИХ ПОСЛУГ	95
Івасик І.Я. ДО ПИТАННЯ ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ ШТУЧНОГО ПЕРЕРИВАННЯ ВАГІТНОСТІ: НАЦІОНАЛЬНИЙ ТА МІЖНАРОДНО- ПРАВОВІ АСПЕКТИ	99
Іщенко С.Ю. ПРОБЛЕМИ ВИЗНАННЯ БАТЬКІВСТВА НА ОКУПОВАНИЙ ТЕРИТОРІЇ УКРАЇНИ	103
Канівець К. О. ВІДМІННІ РИСИ ЦИВІЛЬНО – ПРАВОВОГО ДОГОВОРУ ВІД ТРУДОВОГО ДОГОВОРУ	107
Качмар М.З. ДОГОВІРНІ АСПЕКТИ ОХОРОНИ СПАДКОВОГО МАЙНА НОТАРІУСОМ	110

Кіндрат А.В. ШЛЯХИ ВДОСКОНАЛЕННЯ ГОСПОДАРСЬКОГО ЗАКОНОДАВСТВА	114
Кічула Х.Л. ПРОБЛЕМИ ДІЯЛЬНОСТІ АДВОКАТА У ГОСПОДАРСЬКОМУ ПРОЦЕСІ	118
Ковбасюк Т.В. ОСОБЛИВОСТІ УЧАСТІ ТРЕТІХ ОСІБ У ГОСПОДАРСЬКОМУ ПРОЦЕСІ	121
Коробій Л.О. ДІЯЛЬНІСТЬ СУБ'ЄКТІВ ГОСПОДАРЮВАННЯ ПІД ЧАС ЗАПРОВАДЖЕННЯ КАРАНТИННИХ ЗХОДІВ	124
Костів К.М. МІЖНАРОДНО-ПРАВОВІ ЗАСАДИ РОЗВИТКУ ЕКОЛОГІЧНОЇ ОСВІТИ	126
Крючкова К. ПРАВО НА БЕЗПЕЧНЕ ДОВКІЛЛЯ: ЗМІСТ ТА ОСОБЛИВОСТІ ЗДІЙСНЕННЯ	129
Куцір Н.С. ГАРАНТІЇ КОНСТИТУЦІЙНОГО ПРАВА НА СТРАЙК	132
Лахай І.І. РЕАЛІЗАЦІЯ ПРИНЦИПУ СВОБОДИ ДОГОВОРУ У ЦИВІЛЬНОМУ ПРАВІ	135
Лиса А.С. ПРОБЛЕМИ ЗАХИСТУ ПРАВА ВЛАСНОСТІ НА ДОМЕННЕ ІМ'Я .	138
Лученко Л.О. МОДЕРНІЗАЦІЯ ГОСПОДАРСЬКОГО ЗАКОНОДАВСТВА	143
Макара О. ПОНЯТТЯ ТА ПРАВОВА ПРИРОДА СПАДКОВОГО ДОГОВОРУ ...	145

Максимів Д.В. ЗАСТОСУВАННЯ ЕЛЕКТРОННИХ ДОКАЗІВ У ГОСПОДАРЬКОМУ ПРОЦЕСІ	149
Максимчук І.Р. ПОВНОВАЖЕННЯ ПРАВООХОРОННИХ ОРГАНІВ ЩОДО ПРОТИДІЇ ЕКОЛОГІЧНИМ ПРАВОПОРУШЕННЯМ	152
Марцінко Н.Є. СПОСОБИ ЗАПРОВАДЖЕННЯ ЕЛЕКТРОННОГО СУДОЧИНСТВА У СУДОВУ СИСТЕМУ УКРАЇНІ	155
Мельник А.В. ПРАВО НА ОХОРОНУ ЗДОРОВ'Я: ЦИВІЛЬНО-ПРАВОВИЙ АСПЕКТ.....	159
Михальчук В. ДО ПИТАННЯ ПРО ЗАХИСТ ЧЕСТІ, ГІДНОСТІ ТА ДІЛОВОЇ РЕПУТАЦІЇ	162
Мрочак Р.А. ОКРЕМІ АСПЕКТИ ЗЛОВЖИВАННЯ ЦИВІЛЬНО- ПРОЦЕСУАЛЬНИМИ ПРАВАМИ	165
Ніколаєва І.Р. ЕКОЛОГО-ПРАВОВИЙ СТАТУС ЛЮДИНИ І ГРОМАДЯНИНА УКРАЇНИ	168
Павленко О.Р. ПРАВА ВАГІТНИХ ТА ЖІНОК З ДІТЬМИ ВІКОМ ДО 3-Х РОКІВ В КОНТЕКСТІ РЕПРОДУКТИВНИХ ПРАВ	172
Павлюк М. І. ІМПЛЕМЕНТАЦІЯ МІЖНАРОДНИХ НОРМ У СФЕРІ РЕГУЛЮВАННЯ ТРУДОВИХ ВІДНОСИН У ЗАКОНОДАВСТВО України	176
Павлюк О. І. ПРОЦЕСУАЛЬНИЙ СТАТУС ІНШИХ УЧАСНИКІВ ЦИВІЛЬНОГО ПРОЦЕСУ	179

Парасюк М.В. ПРАВО НА БЕЗПЕЧНЕ ДЛЯ ЖИТТЯ І ЗДОРОВ'Я ДОВКІЛЛЯ У СИСТЕМІ КОНСТИТУЦІЙНИХ ПРАВ	182
Пацалова О.О. ПРИНЦИПИ В ГОСПОДАРЬСЬКОМУ ПРОЦЕСІ	186
Пилипенко М. РЕЗУЛЬТАТИВНІСТЬ МИРОВОЇ УГОДИ В ГОСПОДАРЬСЬКОМУ ПРОЦЕСІ	190
Півень С.Г. ВИСНОВОК ЕКСПЕРТА ЯК ЗАСІБ ДОКАЗУВАННЯ В ГОСПОДАРЬСЬКОМУ ПРОЦЕСІ	192
Піхурець А.О. ОСНОВНІ ПРИНЦИПИ КОРПОРАТИВНОГО УПРАВЛІННЯ ТА ЇХ МІСЦЕ В ЗАКОНОДАВСТВІ УКРАЇНИ	195
Позігун І.О. ДЕЯКІ ОСОБЛИВОСТІ МЕТОДОЛОГІЇ І КАТЕГОРІАЛЬНО- ПОНЯТТЄВОГО АПАРАТУ ДОСЛІДЖЕННЯ ВЕРХОВЕНСТВА ПРАВА ЯК ПРИНЦИПУ АДМІНІСТРАТИВНОГО ПРОЦЕСУ	199
Поліщук Д.Г. ЮРИДИЧНА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА ПОРУШЕННЯ ВОДНОГО ЗАКОНОДАВСТВА	203
Полоз А. В. ЮРИДИЧНА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА ЕКОЛОГІЧНІ ПРАВOPOPУШЕННЯ: ОКРЕМІ СКЛАДОВІ	206
Ребрик О.О. ІНСТИТУТ МЕДІАЦІЇ В ЦИВІЛЬНОМУ ПРОЦЕСІ УКРАЇНИ: ПИТАННЯ ВПРОВАДЖЕННЯ	210
Ривко С.В. ОКРЕМІ АСПЕКТИ ПІДГОТОВЧОГО ПРОВАДЖЕННЯ У ЦИВІЛЬНОМУ СУДОЧИНСТВІ	214

Рудомська Ю.А. ОСОБЛИВОСТІ ВИРІШЕННЯ СПОРІВ БАТЬКІВ ЩОДО ДІТЕЙ В ЗАКОНОДАВСТВІ УКРАЇНИ	217
Савицька Т.О. ПЕРЕВАГИ РЕАЛІЗАЦІЇ ВРЕГУЛЮВАННЯ ГОСПОДАРСЬКОГО СПОРУ ЗА УЧАСТЮ СУДДІ	221
Савицький В.В. ДЕЯКІ АСПЕКТИ ЗАКОНОДАВЧОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЗЕМЕЛЬНОЇ РЕФОРМИ	226
Савка Л. Д. ПРОБЛЕМИ ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ ДОГОВОРУ СТРАХУВАННЯ В ТУРИЗМІ	229
Савчук А.І. ОСОБЛИВОСТІ СУДОВОГО ДОКАЗУВАННЯ У ГОСПОДАРСЬКОМУ СУДОЧИНСТВІ	233
Свіденко А.О. ПРАВА ЛЮДИНИ З ТОЧКИ ЗОРУ ПРИРОДНО-ПРАВОВОЇ ТА ПОЗИТИВІСТСЬКОЇ КОНЦЕПЦІЇ: ПОРІВНЯЛЬНО-ПРАВОВИЙ АНАЛІЗ	237
Седельникова І. ЗАХИСТ ПРАВ МАЛОЛІТНІХ ОСІБ У ЦИВІЛЬНОМУ СУДОЧИНСТВІ	240
Сенчук Л.Ю. ПРАВОЧИНИ, ВЧИНЕНІ ПІД ВПЛИВОМ НАСИЛЬСТВА, ЯК ВИД НЕДІЙСНИХ ПРАВОЧИНІВ	242
Сердюк Д.О. ПРАВОВА ПРИРОДА ПОНЯТТЯ РОЗІРВАННЯ ТРУДОВОГО ДОГОВОРУ З ІНІЦІАТИВИ ПРАЦІВНИКА	246

Стариченко А.О., Шильник І.І. ЄВРОПЕЙСЬКІ МОДЕЛІ АДМІНІСТРУВАННЯ ДОШКІЛЬНОЇ ТА ШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ	249
Стасюк С.М. ПРАВОВА ПРИРОДА ЗЕМЕЛЬНИХ ПРАВОВІДНОСИН ЯК ОСНОВА РЕАЛІЗАЦІЇ ПРИНЦИПУ СВОБОДИ ДОГОВОРУ У ЗЕМЕЛЬНОМУ ПРАВІ	255
Стельмах Т.В. НЕЗАЛЕЖНІСТЬ АДВОКАТА ЯК ОСНОВОПОЛОЖНА УМОВА НАДАННЯ ПРОФЕСІЙНОЇ ПРАВНИЧОЇ (ПРАВОВОЇ) ДОПОМОГИ.....	258
Туржавська К.О. ПРОБЛЕМИ СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ ПРИКОРДОННИХ ТЕРИТОРІЙ ЯК ФАКТОРИ СПРИЯННЯ ВЧИНЕННЮ КОНТРАБАНДИ	262
Фанік А.Р. ПРАВОВА ХАРАКТЕРИСТИКА ПОНЯТТЯ РОБОЧОГО ЧАСУ ТА ЙОГО ОЗНАКИ	265
Фархадов Р. В. ВОДА ТА ВОДНІ ТЕРИТОРІЇ ЯК ОБ'ЄКТИ ПОСЯГАННЯ В МІЖНАРОДНИХ КОНФЛІКТАХ	269
Федорончук І.В. СЛІДЧІ ДІЇ В МЕЖАХ ПРОВАДЖЕНЬ, ПОВ'ЯЗАНИХ З ПОРУШЕННЯМ ПРАВА ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ: ПРОБЛЕМНІ ПИТАННЯ	272
Фендич С. ОКРЕМІ ПИТАННЯ ВИСЕЛЕННЯ ОСОБИ З ЖИТЛОВОГО ПРИМІЩЕННЯ	276
Фіткаленко О. М. ЩОДО АКТУАЛЬНОСТІ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРАВА НА ЖИТТЯ ТА ЗАБОРОНИ АБОРТІВ В УКРАЇНІ	280

Хиль Я.І. ОСОБЛИВОСТІ ВІДШКОДУВАННЯ ШКОДИ ЗАВДАНОЇ ПРАВООХОРОННИМИ ОРГАНАМИ	282
Хоміщак Н.І. ЩОДО ПИТАННЯ ЗАХИСТУ АВТОРСЬКОГО ПРАВА У МЕРЕЖІ ІНТЕРНЕТ	285
Цапушел І.М. СУДДІВСЬКИЙ РОЗСУД І ВНУТРІШНЄ ПЕРЕКОНАННЯ СУДДІ ...	288
Чорна Н. М. ЮРИДИЧНІ ТОНКОЩІ ДОГОВОРУ ДАРУВАННЯ НЕРУХОМОГО МАЙНА	290
Чумаченко Є. ГЕНЕЗИС РОЗВИТКУ ІНСТИТУТ КАСАЦІЙНОГО ОСКАРЖЕННЯ В ЦИВІЛЬНОМУ СУДОЧИНСТВІ УКРАЇНИ	294
Шадлински Руфат О МЕСТЕ ПРИНЦИПА ДИСПОЗИТИВНОСТІ В ГРАЖДАНСКОМ ПРОЦЕССУАЛЬНОМ ПРАВЕ	298
Швець М.О. ДЕЯКІ ПИТАННЯ ЩОДО СКАСУВАННЯ МОРАТОРІЮ НА ПРОДАЖ ЗЕМЕЛЬ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОГО ПРИЗНАЧЕННЯ ТА ЗАПРОВАДЖЕННЯ РИНКУ ЗЕМЛІ	300
Шпинда С.П. ПРАВОВА ОХОРОНА ЛІСІВ В УКРАЇНІ ЯК СКЛАДОВА СТАЛОГО РОЗВИТКУ	305
Юрчишин Д. ЗАСТОСУВАННЯ МІЖНАРОДНО-ПРАВОВИХ СТАНДАРТІВ ЗАПОБІГАННЯ ЗЛОЧИНІВ У СФЕРІ ОПОДАТКУВАННЯ В УКРАЇНІ.....	308
Юрчук І.С. ДО ПИТАННЯ ЗАКОНОДАВЧО-ПРАВОВОВОГО ЗАКРІПЛЕННЯ ГАРАНТІЙ АДВОКАТСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В УКРАЇНІ	311

Ямкова Т.І. ІНІЦІОВАННЯ ПРОЦЕДУРИ БАКРУТСТВА ЗА НОВИМ ЗАКОНОДАВСТВОМ	315
Ибрагимов Гейдар БАНКОВСКАЯ СИСТЕМА АЗЕРБАЙДЖАНСКОЙ РЕСПУБЛИКИ ..	318
Меженко Т.С. ОСОБЛИВОСТІ ПРИЙНЯТТЯ НА РОБОТУ НЕПОВНОЛІТНІХ ОСІБ В Україні	320
Поліщук Д.Г. ДЕЯКІ АСПЕКТИ ГЕНДЕРУ В РОБОТІ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ ЗА ОСТАННІ 3 РОКИ	323
Фархадов Р.В. АНАЛІЗ ПРОЕКТУ НОВОГО ТРУДОВОГО КОДЕКСУ УКРАЇНИ ...	326
Швець М.О. ІНСТИТУТ ПОДАТКОВОГО ОМБУДСМЕНА, ЯК ІНСТИТУТ ЗАХИСТУ ПРАВ І ЗАКОННИХ ІНТЕРЕСІВ ПЛАТНИКІВ ПОДАТКІВ	330
ЗМІСТ	335